

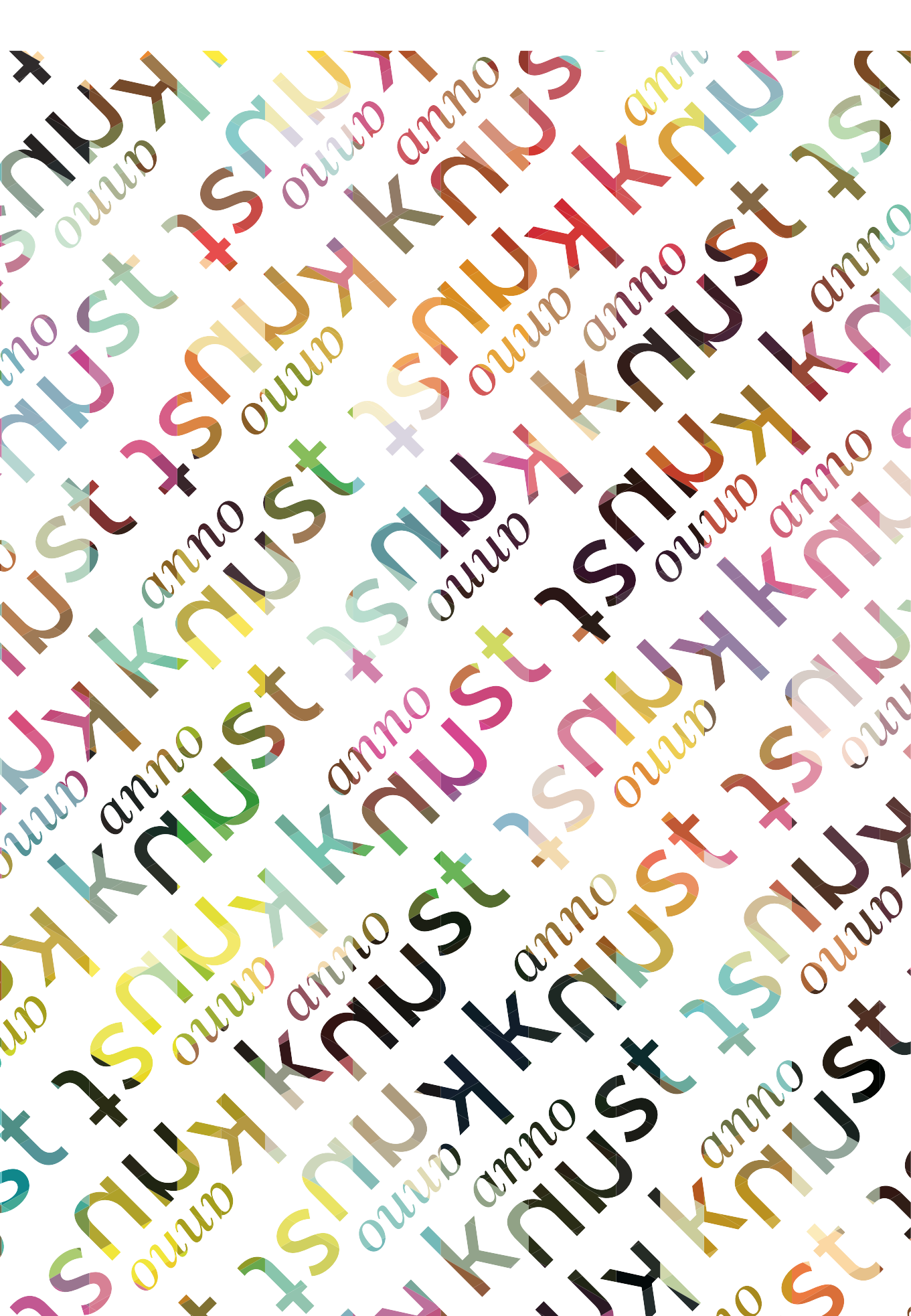

DE SALON

Kanno Knust

MUSEUM HET DOMEIN SITTARD
13 december 2014 t/m 4 januari 2015

www.salonsittard-geleen.nl

De Salon Sittard-Geleen Kunst anno NU

Van 13 december 2014

t/m 4 januari 2015 is in

Museum Het Domein werk

te zien van 26 kunste-

naars met een binding

met Sittard-Geleen en/of

de Westelijke Mijnstreek.

De organisatie is in handen van Stichting de Salon Sittard-Geleen die ter gelegenheid van deze feestelijke 10e editie heeft gekozen voor het thema 'Kunst anno NU'. Voorzitter Jos Braam: "Zowel in het bestuur als in de geselecteerde kunstenaars en daarmee ook de uitstraling van de Salon is dit jaar sprake van verjonging en vernieuwing. Deze jubileumeditie heeft ons laten terugblikken op de voorgaande edities, ons laten nadenken over de toekomst en vooral opnieuw laten stilstaan bij de doelstelling van de Salon. Het bieden van een professioneel podium aan regionale kunstenaars is de afgelopen jaren, en ook vandaag de dag, onverminderd belangrijk gebleken. Regionale kunstenaars hebben dat professionele podium nodig om zich te tonen aan een breed publiek; iets wat in deze tijden van globalisering van de kunstwereld en in tijden van grote bezuinigingen op kunst en cultuur niet vanzelfsprekend is. Vandaar dat wij, als bestuur, ons ook graag tijdens de komende edities van Salon willen blijven inzetten voor de kunstenaars uit onze regio."

"We hebben dit jaar maar liefst 68 aanmeldingen ontvangen, waaruit onze gastcurator Erik de Jong, o.a. docent kunsttheorie en opleidingscoördinator autonome beeldende kunst aan de Academie voor Beeldende Kunsten Maastricht, een selectie van 26 kunstenaars heeft gemaakt.

De Salon startte in 1996 als Salon van Sittardse kunstenaars. In 2002 werd het gebied uitgebreid tot de nieuwe gemeente Sittard-Geleen-Born en sinds 2008 staat de Salon open voor alle kunstenaars uit de Westelijke Mijnstreek.

De Salon biedt naast een tentoonstelling ook educatieve activiteiten en een uitgebreid randprogramma met o.a. rondleidingen en muziek. De Salon wil hiermee een ontmoetingsplaats zijn voor zowel kunstenaar als publiek en het publiek op een laagdrempelige wijze kennis laten maken met spannende ontwikkelingen op het gebied van kunst uit de eigen regio.

INTRODUCTIE

door Erik de Jong

samensteller van de tentoonstelling de Salon Sittard-Geleen 2014-2015

De Salon 2014-2015 toont het beeld van een typische salontentoonstelling dat wordt gekenmerkt door een veelheid en diversiteit van tentoongestelde werken en een aantrekkelijke vermenging van bekende met minder bekende kunstenaars.

Tegelijkertijd probeert de Salon 2014 een beeld te scheppen dat niet de kunstwereld of de kunstgeschiedenis als referentiekader heeft, maar het gevolg is van een toevallige groep mensen die op een toevallige plaats werk tonen als reactie op hun 'eigen tijd'.

De tentoongestelde werken zijn niet bijeengebracht binnen een van tevoren vastgestelde thematiek, maar doordat de voorwerpen een dialoog met elkaar aan willen gaan, is er uiteindelijk wel een bepaalde ondertoon voelbaar geworden. Die ondertoon lijkt iets te maken te hebben met de manier waarop er in onze tijd wordt omgegaan met het begrip 'waarde'.

We leven in een tijd waarin waarde wordt gelijk gesteld aan economisch rendement en nuttigheid. De ondertoon van de tentoonstelling lijkt vooral een dialoog te willen aanreiken over creativiteit, vrijheid, bezit, natuur, leven en dood, identiteit en respect voor 'de ander' als intrinsieke waarden voor het menselijk bestaan.

Muziek tijdens de Salon

Op **zondag 28 december** luistert Math Dirks de Salon om 15.00 uur op met de warme klanken van zijn bariton-stem en een keuze uit de mooiste Nederlandse luisterliedjes van de laatste 40 jaar met o.a. materiaal van Toon Hermans, Jules de Corte, Herman van Veen, Rob de Nijs en nog vele anderen.

Op **zondag 4 januari** om 15.00 uur luidt Harold K de finissage van de Salon in met poëtische teksten die je tot in de ziel raken. Zijn droog-melancholisch stemgeluid met een nooit versleten zachte G en zijn liedjes zijn bijzonder aan te bevelen bij liefhebbers van Broeder Dieleman en Spinvis of troubadours als Gé Reinders en Gerard van Maasakkers.

Op zondag 28 december gelden de normale toegangsprijzen van Museum Het Domein. Op zondag 4 januari, de finissage-dag van de Salon, is gratis entree.

Rondleiding

Op **zondag 4 januari** om 13.30 uur vindt een gratis rondleiding plaats door de tentoonstelling van de Salon, met uitleg over de kunstwerken, informatie over de kunstenaars en de totstandkoming van de selectie en tentoonstelling.

Educatie

Bij elke editie van de Salon is uitvoerig aandacht voor kunst- en cultuureducatie voor jongeren. Het doel is jongeren op een speelse manier in contact te brengen met kunst en cultuur uit de eigen regio en hen daar actief bij te betrekken.

Deze editie gebeurt dat door middel van een begeleid bezoek aan de tentoonstelling gecombineerd met een creatieve workshop voor leerlingen van basisscholen uit de regio uit groep 6 t/m 8.

Het bezoek van de jongeren aan de Salon ziet er als volgt uit:
De klas wordt bij binnenkomst gesplitst en een groep begint met een creatieve workshop in het museumatelier terwijl de tweede groep start met een doe-wijzer in de museumzalen.

Workshop Readymade

Tijdens de workshop 'readymade' gaan de leerlingen, onder begeleiding van een vakkracht, van bestaande voorwerpen nieuwe kunstwerken maken, geïnspireerd op enkele assemblages in de tentoonstelling van de Salon. Hierbij wordt onder andere gewerkt met barbiepoppen, knuffelbeesten, speelgoed, huis-, tuin- en keukenartikelen en wat grovere 'knutselspullen' zoals bouwschuim, spuitlak, hout, lijm, pistool ed. Uiteraard veilig en afgestemd op de vaardigheden van kinderen tussen de 9 en 13 jaar.

Doe – Wijzer

Met behulp van een doe-wijzer bezoeken de kinderen de tentoonstelling. De doe-wijzer met vragen en opdrachten stuurt de leerlingen langs de verschillende kunstwerken en leert hen op een interactieve en speelse manier naar kunst kijken en kunst begrijpen.

INDEX

A

B

01
Etienne van Berlo
Beeldhouwkunst
etiennevanberlo.blogspot.com

02
Karin Bos
Schilderkunst
www.karinbos.info

03
Peter Broeren
Performance / Installatie
noshow-project.blogspot.be

C

04
Stefan Cools
Installatie
www.stefancools.nl

D

05
Mariëlle van Deursen
Installatie
mariellevandeursen.blogspot.com

E

06
Jeroen Evertz
ft. Eve Spam
Collage
jeroen.evertz@gmail.com

F

G

07
Moniek Gerrits
Fotografie / Schilderkunst
www.moniquegerrits.exto.nl

08
Marike van Gerven
Schilderkunst
www.marikevangerven.nl

H

09
Femke Habets
Installatie
femkehabets@yahoo.com

10
Lucy Hannen
Fotografie / Installatie
www.lucyhannen.nl

11
Carmen Heemels
Installatie
carmenheemels23@gmail.com

12
Mark Heijen
Fotografie
mark.heijen@hotmail.com

13
Rita Hoofwijk
Performance
rita.hoofwijk@gmail.com

I

J

K

14
Vivian Keulards
Fotografie
www.viviankeulards.nl

15
Janneke Kornet
Installatie
www.jannekekornet.com

L

16
Nieke Lemmens
Installatie
www.niekelemmens.nl

M

17
Marjo Meijers
Beeldhouwkunst
marjomeijers@hetnet.nl

18
Vanessa Mezzolla
Fotografie
www.mashida.weebly.com

N

19
Hil van Neer
Installatie
hilvanneer.wordpress.com

O

P

20
Jeronimus van Pelt
Fotografie
www.jeronimusvanpelt.nl

Q

R

21
Ans Repkes
Assemblage
www.ansrepkes.com

22
Ines den Rooijen
Installatie
www.inesdenrooijen.nl

S

23
Koen Savelkoul
Installatie
www.ontheroad-creatives.com

24
Peter Severijns
Fotografie
peterartbox.carbonmade.com

T

25
Theresie Tholen
Beeldhouwkunst
www.vibrazionidiluce.com

26
Su Tomesen
Fotografie
www.sutomesen.nl

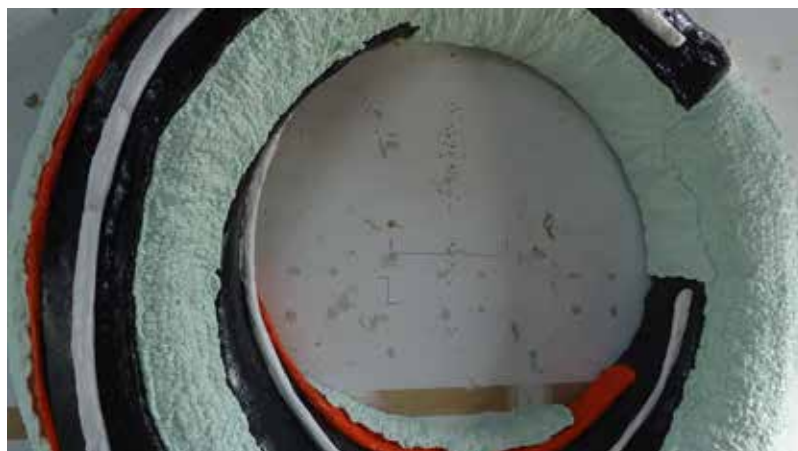
U

V

W

Ik woonde tot 2005 in de gemeente Sittard-Geleen. Als jongetje zwierf ik graag rond op de industriegebieden van DSM en raakte gefascineerd door deze vreemde, verlaten stadachtige gebieden waarbij steeds meer en overal gebouwd werd. Deze fascinatie is tegenwoordig nog steeds terug te zien in mijn werk.

Tijdens mijn studie pedagogiek, voorafgaand aan de kunstacademie in Maastricht, raakte ik gefascineerd door de invloed van de omgeving op de mens en het feit dat mensen gelukkiger zijn als zij hun leefomgeving zelf kunnen inrichten. Mijn werk reageert op bestaande en erkende constructies: het isollement openbreken door middel van subtiele of ingrijpende veranderingen, waarbij de nadruk gelegd wordt op de (ver)vormbaarheid van onze omgeving en daarmee dus ook zijn bestaande onwaarheid. Ik ben op een missie om ons (cultuur)landschap en onze maatschappij opnieuw in te richten. Daarbij moet gedacht worden in fantastische mogelijkheden, in plaats van restricties. Hierbij tast ik heel bewust de grenzen af van onze cultureel bepaalde en geaccepteerde smaak en het gekoppelde beeld van hoe onze omgeving er uit hoort te zien.

Al mijn familie woonde in Limburg. De vakanties bestonden uit house-swaps met ooms en tantes uit Sittard en Munstergeleen en logeerpartijen bij mijn grootouders. Alles was er exotisch; het landschap, het dialect, de cultuur, de mijnbouw, zelfs het eten was anders dan in het polderland van mijn jeugd.

De 'Childhood Scenes' zijn een reis naar mijn verleden. Aanleiding hiervoor was het ontvangen van het dia-archief van mijn ouders. De dia's uit de jaren zestig en zeventig, met onder andere vakantiekiekjes uit Limburg, vormen het bronmateriaal voor dit tweeluik. Ze zijn uitgevoerd in zachte aquareltinten, gouache en potlood op papier om het melancholieke gevoel dat ze oproepen te versterken.

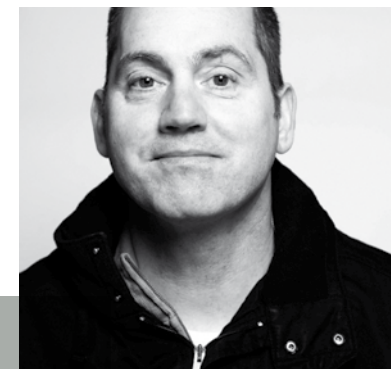

Het No Show Project gaat over het probleem van de kunstenaar om zijn werk aan een geïnteresseerd publiek te tonen en te verkopen. Over het kunstenaarschap. Hoe wordt naar je gekeken als kunstenaar. Wat verwacht je. Wat wordt er van jou verwacht. Het is altijd moeilijk voor een kunstenaar om een geschikte galerie te vinden die zijn of haar werk wil tonen. Er is veel uithoudingsvermogen en een grote portie geluk voor nodig om dit te bereiken. En een netwerk of voorspraak werkt meestal nog het beste om een ingang te vinden bij een galerie of kunstinstelling. Gaat het dan om het netwerk of de aangeboden kunst? In dit project speel ik met deze vragen door het maken van verschillende kunstwerken. Hiervoor geldt dat de vorm van het kunstwerk zich aanpast aan het idee.

Ik ben opgegroeid nabij één van de meest bijzondere bossen van Nederland, het Bunderbos (bronnenbos). In dit bos heb ik het grootste gedeelte van mijn jeugd doorgebracht, spelend, op onderzoek uitgaand en lerend over de natuur. Elementen die veel terugkomen binnen mijn werken.

De belangrijkste pijler in mijn werk is de 'verwondering' die ik heb over onze natuurlijke leefomgeving. Maar ook hoe deze natuurlijke omgeving soms botst met onze cultuur. Mijn werken hebben als doel mensen met andere ogen naar deze dialoog te laten kijken.

Ik ben geboren en getogen in het kerkdorp Buchten en heb mijn hele middelbare schooltijd (HAVO en Atheneum) op het Kleesj doorgebracht.

Mijn band met Limburg is sterk. Na een lange tijd verbleven te hebben in Australië en een paar jaar in Rotterdam gewoond te hebben, ben ik dit voorjaar weer terug gekomen naar Limburg. Vooral de vertrouwde Limburgse natuur en cultuur miste ik enorm. Sittard is mijn geboorteplaats.

Limburg, hier ben ik als kind opgegroeid. Na vele uitstapjes naar andere plaatsen in het binnen- en buitenland, ben ik terug gekomen naar mijn vertrouwde omgeving om mij hier weer te settelen. Mijn huis en werkplek bevinden zich in Susteren.

“The season of miss Dandelion” bestaat uit twee films, een tekst, stoeptegels en een blok rozenquartz. Het is een ode aan de overlevingskracht. Het is een visualisatie, een eigen interpretatie ofwel fantasie van het leven van de paardenbloem en haar overlevingsdrang. Soms groeit ze rustig in de wei, soms op plaatsen waar de industrialisering de overhand krijgt. Haar bloementooi zal stralen in de zon. Daar waar haar zaden landen, en soms zelfs maar een klein beetje aarde tussen de stoeptegels aanwezig is, zal ze groeien, bloeien en zich weer verspreiden.

Mijn ouders komen uit Geleen en ik ben tot mijn 14^e levensjaar opgegroeid in Neerbeek. Later heb ik enkele jaren op de Putstraat gewoond en momenteel ben ik werkzaam bij Museum Het Domein.

“I like to remember things my way, not necessarily the way they happened” – Fred Madison*
Ik ben geïnteresseerd in het gelijktijdig bestaan van verschillende realiteiten, in het verschil tussen ‘schijn’ en ‘zijn’, in de onmogelijkheid om een herinnering vast te houden, in de dunne lijn tussen beheersing en waanzin. Hoe dit beoordeeld wordt, is immers nauw verbonden met ieders individuele ervaringen: “the truth is all in how you see it...” Een verzameling boeken, tijdschriften en film posters dient als basis voor de uiterlijke verschijningsvorm van mijn werk. Door middel van een collageachtige manier van werken, vergelijkbaar met een handmatige versie van photoshop, stel ik beelden samen tot een geconcentreerd geheel. Mijn inspiratie haal ik uit alle lagen van de kunstwereld. Ik houd ervan om verwijzingen te maken naar de muziek- en filmwereld.

Ter informatie: Eve Spam is de personificatie van EvertzSPielrAuM. Evertzspielraum staat voor de ruimte waarbinnen ik me als kunstenaar beweeg.

* Fred Madison is de hoofdpersoon uit Lost Highway (David Lynch, 1997)

Mijn fascinatie voor ruimten, in de breedste zin, gaat heel diep. De beleving van (mijn) ruimte staat voorop. Hierbij spelen zichtbare- en onzichtbare elementen een belangrijke rol. Niet zichtbaar kan bijvoorbeeld de gedachte van iemand anders zijn. Het naar boven halen en leggen van verbanden die niet vanzelfsprekend zijn, kunnen je waarneming van de werkelijkheid beïnvloeden.

Ik heb gestudeerd aan de HKLS te Sittard en ik heb tweemaal enige jaren in Sittard gewoond.

Mijn werk toont een spanningsveld tussen monochroom en beeld. Stel je voor: Het is aardedonker. Je bent alleen met je gedachten en gevoelens. Je bent omgeven door leegte en stilte. Monochromie. Opeens is er een minimale hoeveelheid licht. Een wereld van beleving en emoties wordt zichtbaar. Alsof een zeepbel barst... Zo klein de ingreep en toch zo dramatisch. Is het warmte, geborgenheid? Of juist beklemming, eenzaamheid? Mijn taak als schilder is onderzoeken: Beelden filteren en strategie kiezen. Ik baan mij een weg door een overweldigende berg aan beelden. Het schilderij kan de werkelijkheid vormgeven als een ongrijpbaar iets. Het ligt in de schemerzone tussen de wanhopige herinnering en de vergetelheid. Hiermee onderscheidt het zich in grote mate van de registrerende beelden die in grote hoeveelheden tot ons komen.

Ik heb zowel als kunstenaar als ook persoonlijk een grote binding met Sittard-Geleen, omdat mijn atelier in Sittard ligt en ik in Geleen woon.

Tijdens mijn studie Autonome Beeldende Kunst aan de ABK Maastricht woonde en werkte ik in Oud-Geleen.

Het geschilderde patroon op de ramen wordt bij helder weer door de zon geprojecteerd op de tegenoverliggende muur en vloer. Door het verglijden van de tijd - en dus de verplaatsing van de aarde ten opzichte van de zon - wordt de projectie op een bepaald moment opgevangen door houten kledingrekken aan de wand waaraan kledinghaakjes hangen met gebruikte Zweedse* militaire thermoshirts.

'Field, Laundry, Bygones' is een installatie waarin een bewustzijn van tijd en ruimte centraal staat.

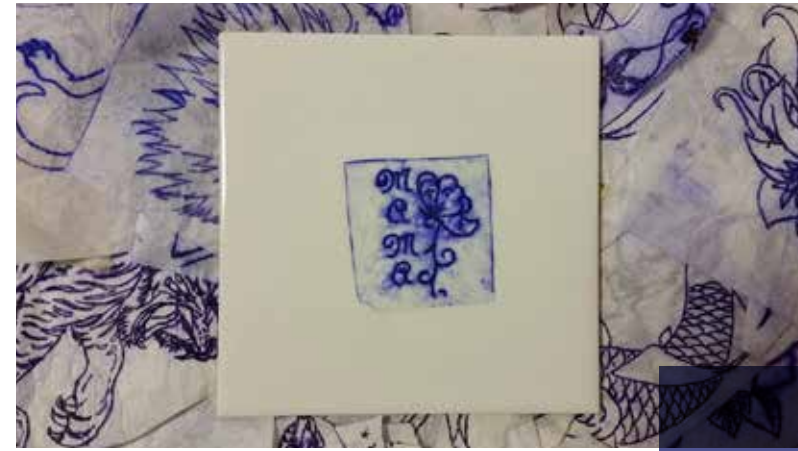
*Zweden is sinds 1814 niet meer in oorlog geweest.

Sittard is de stad van mijn jeugd, waar ik mijn heel gelukkige middelbare schooltijd doorbracht, waar ik carnaval vierde, spijbelde, ieder hol kende en iedereen gedag zei en waar ik voor het eerst met knikkende knieën een jongen kuste. Na veel 'echte' steden, wilde ik altijd terug naar het pretenteloze Sittard.

Mijn werk speelt zich af in het nu, dat ik zo lang mogelijk betekenisvol wil rekken. Het nu is een onwerkelijk thema, omdat het helemaal niet bestaat, of juist het enige is dat bestaat. Verleden en toekomst zijn er sowieso nooit, wat rest is het moment, dat theoretisch niet kan bestaan. Zodra je het hebt over een moment, is het weer vervlogen. Tijd bestaat niet, tijd vervliegt. Een vervliegend continuüm van niet-bestaan. Dit gegeven fascineert me mateloos, ik wil het vervliegen bevatten in beeld, het moment zo veel mogelijk benaderen, bij de lurven grijpen. Het is natuurlijk een ijdel gevecht tegen de vergankelijkheid. Tijd vergaat en sleept alles genadeloos met zich mee. Mijn installaties zijn zinloze pogingen om de tijd stil te zetten.

'Niets is wat het lijkt. Of is alles wat het blijkt?'

Impulsief liet ik een tatoeage zetten. Een klein sterretje. Een willekeurige keuze dacht ik. Terwijl ik de naald in mijn lijf voelde gaan, werd ik onvoorzien emotioneel. Tussen twee kinderen is lang geleden een zoontje doodgeboren. Zijn naam was David. Opeens kreeg dat sterretje een hele diepe betekenis voor mij. En begreep ik waarom mensen een tattoo willen. Het symboliseert een diep verlangen naar begrip, liefde en verbondenheid. De witte tegeltjes staan voor het pure, nog maagdelijk ongeschonden leven. Maar het leven wordt zichtbaar. Wordt zichtbaar, geleefd en getekend, letterlijk en figuurlijk. De werkelijke afdrukken van 250 mensen die vóór mij een tatoeage lieten zetten zijn hiervoor gebruikt. Dan ontstaat in plaats van de gebruikelijke tegeltjeswischheden, juist dat heel persoonlijk statement van verlangen.

Met mijn foto's toon ik een keerzijde van de geglobaliseerde maatschappij waarin elk individu deel uitmaakt van een groter geheel en waarin alles en iedereen met elkaar in contact zou moeten staan. Ik toon beelden van mensen en locaties waarin het individu niet langer opgenomen wordt in deze nieuwe structuur, maar er langzaam in verdwijnt.

Ik studeerde van 1982 tot 1987 Vrije Vormgeving: tekenen, handvaardigheid en audiovisuele vormgeving aan de Hogeschool Sittard (later ABK Maastricht), en exposeerde meerdere malen in Sittard (Museum Het Domein, het Kritzraedthuis, Mariapark, Galerie 3G, Kloosterkwartier Sittard en Mediapark Sittard).

Ik ben geboren in Elsloo, mijn vader is afkomstig uit Geleen. Ik ben afgestudeerd aan SG Groenewald in Stein en heb mijn jeugd dus grotendeels in deze streek doorgebracht. Ook voor artistieke projecten keer ik regelmatig terug naar hier, met als belangrijkste werk mijn fototentoonstelling over het industriële complex van Chemelot.

Ik ben geboren in Sittard en heb hier altijd gewoond, totdat ik naar Maastricht verhuisde om te studeren aan de Toneelacademie.

13:24:52:80 : een performance met 4 vrouwen, 5 ruimtes en 256 mogelijke ervaringen. Het is aan u.

“Dan ga ik ontbijten en daar doe ik eigenlijk altijd lekker lang over. Er is toch niemand meer die op me wacht.”

Kleur wordt op verschillende manieren geordend: in kleursystemen, kleurencirkels, kleur-nummers en met fantasierijke namen. Terwijl kleur iets is dat lastig te ordenen en benoemen is. Verfbedrijven bedenken de meest fantastische namen voor hun kleuren. Bijvoorbeeld: ‘Soft Pearl’ of ‘Storm’, beide wittinten.

Ik nodig de toeschouwer uit om associaties bij de tint wit van de muren in Museum Het Domein aan te dragen. Welke naam geeft u aan dit wit?

Al deze namen worden gepresenteerd in een naamstalenbord. Net zoals bij kleurstalen in de bouwmarkt mogen mensen een kaartje met een woord meenemen.

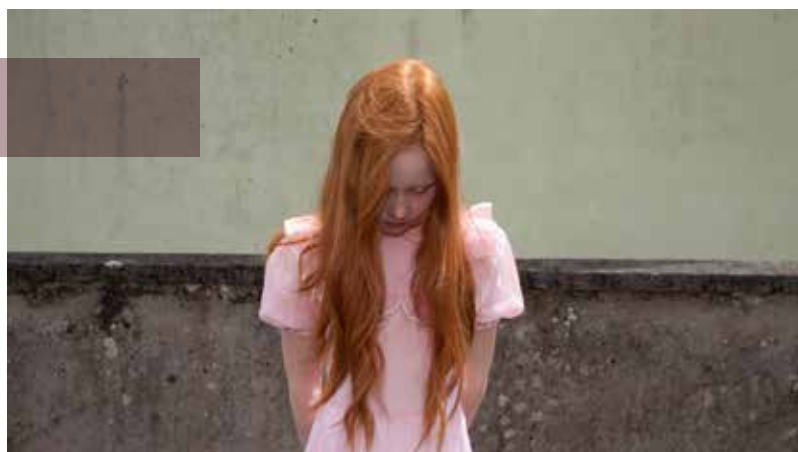
Dit werk is het tweede in een serie waarin ik de kleur van verschillende ruimtes laat benoemen door het publiek. Het eerste was tijdens PREPARTURE en ging in op het groen van de expositieruimte.

De locatie of situatie is altijd uitgangspunt en essentieel onderdeel van mijn werk. Ik maak bijzondere aspecten die men anders niet ziet of die niet opvallen zichtbaar. Dit keer heeft het werk binding met Museum Het Domein, het gaat letterlijk in op het wit van de muren.

In 1970 ben ik geboren in Geleen, op de Rijksweg, boven de zaak van mijn ouders: Herenmode Keulards. Ik heb er vervolgens mijn jeugd doorgebracht, tot mijn 18^e levensjaar. Toen besloot ik mijn vleugels uit te slaan, naar het land ‘boven de rivieren’ en verder.

Als persoon en als portretfotograaf ben ik geïntrigeerd door mensen. Ik zoek het liefste de wereld op buiten mijn eigen bekende domein om op deze manier mijn nieuwsgierigheid bot te vieren en mijn blikveld te verruimen. Binnen mijn portretten voeg ik graag een stukje romantiek, eigenzinnigheid en/of dramatiek toe.

Al geruime tijd werk ik aan mijn portretserie ‘Elusive Beauty’: roodharige kinderen, gefotografeerd in Nederland, Amerika en Ierland. Mijn fascinatie was in eerste instantie vooral gericht op hun excentrieke uiterlijk. Later hoorde ik echter vele verhalen over hun geschiedenis, discriminatie en mythes en raakte ik nog meer betrokken in hun mystieke wereld. Sommige beweren dat deze roodharige kinderen met uitsterven bedreigd zijn. Als dat zo is, schrijf ik misschien ook nog een beetje geschiedenis.

Ik kijk, lees en denk om me met de wereld en het leven te verhouden. Omdat ik kunstenaar ben en ik het denken met het doen wil verbinden, culmineert dit in beelden. Ik houd van werk met een voorlopig karakter, werk dat kan aanzetten tot verandering en werk waarvan verandering een daadwerkelijk onderdeel vormt.

Van 1981 tot 1986 volgde ik de opleiding tekenen/handvaardigheid aan de HKLS. Tijdens deze jaren was ik woonachtig in Sittard. Ik heb meerdere malen in Sittard geëxposeerd en projecten uitgevoerd. Museum Het Domein heeft werk van mij in haar collectie.

Ik heb in Sittard gestudeerd aan de HKLS en sinds 1988 woon en werk ik in Sittard, waardoor ik ook vaak deelneem aan een heleboel sociale en culturele events in deze stad.

'Number 12 Memory Lane': Een kast opgebouwd uit vintage materiaal van antiek-/ rommelmarkten en uit kringloopwinkels. Allemaal voorwerpen die één of meerdere levens gehad hebben. Stoffelijke en emotionele herinneringen, iconen en stripfiguren van vroeger met een eeuwigheidswaarde. Hergebruik van spullen vind ik erg belangrijk in de huidige wegwerpmatenschap. Interessant is de gelaagdheid: de in de objecten opgesloten verhalen, mijn interpretatie, en die van elke kijker, afhankelijk van individuele referentiekaders. Er wordt een creatief denkproces in werking gezet. Er zijn persiflages op geloof en schoonheidsideaal, verwijzingen naar de kracht en verleidingen van de vrouw, vruchtbaarheid, geboorte, oorsprong en soms zijn de objecten gewoon bedoeld om een lach op het gezicht van de kijker te toveren. Dit alles samengevat in: Een Kast van een huis vol Herinneringen.

Ik ben geboren en getogen in Sittard en ben hier, na jaren in het buitenland te zijn verbleven en gestudeerd te hebben aan de Academie voor Audiovisuele en Beeldende Kunst in Genk, sinds 2012 weer woonachtig en werkzaam.

'RECLUSE': De titel van deze reeks verwijst naar het afgezonderde en eenzame gebied, waar onhartelijke kou het verreweg wint van licht en warmte. Het was juist in dit hardvochtige gebied waar ik mezelf uitdaagde om een persoonlijk lichtpunt in het donker te vinden, op 74°-NB. Een solitaire reis van meer dan 5.000 km met trein, boot en vliegtuig, leverden een aantal interessante beelden op, waarin de zoektocht naar verbintenis en omgevingscamouflage vervangen worden door het absolute niets. Waar het getuig en het onbegrip geleidelijk overgaan in acceptatie van de omgeving waarbinnen de toeschouwer zich bevindt en deze langzaam één lijken te worden.

'THE ORIGIN OF SPECIES, A DARWINIAN EXPRESSION'

Vorig jaar ben ik bezig geweest met een persoonlijk onderzoek naar het ontstaan van soorten [vrij naar Darwin]. Soorten, die zich ontwikkelen naar gelang hun omgeving of situatie hun daartoe bepaalde mogelijkheden biedt of ontnemt. Als een bioloog heb ik vruchten gedetermineerd, vergeleken en bestudeerd. Als een kunstenaar heb ik conclusies getrokken en deze hervormd en vertaald in papier. Zo ben ik deel geworden van een bijna natuurlijk groeiproces. Een serie kleine geselecteerde papiervormen zijn in een vitrinekastje terechtgekomen en elke vorm daaruit is zorgvuldig gefotografeerd, geduid en gegroepeerd op drie schoolplaten. Enkele papiervormen zijn verder vergroot. Soms is de oorspronkelijke vorm nog duidelijk herkenbaar, maar bij de getoonde variatie 6 is de oorspronkelijke variatie in een nieuwe realiteit veranderd.

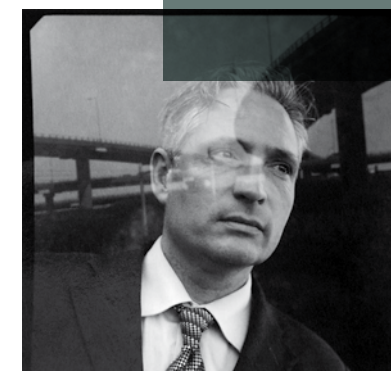

Na mijn studie aan de Rietveld Academie vestigde ik mij in Den Haag. Met name de laatste jaren ontwikkel ik me steeds specialistischer op het gebied van enscenering, beeldidoom en uitgekiende belichting. In mijn kenmerkende hyperrealistische stijl zet ik de werkelijkheid naar mijn hand.

"Binnen de rijkdom van de verbeelding is slechts de werkelijkheid opmerkelijker."

Van oudsher en nog steeds heb ik een band met Sittard-Geleen door mijn familie, vrienden en de geboorte van mijn zoon in het ziekenhuis in Sittard. Daarnaast heb ik ook meerdere exposities gehad in Sittard.

Voor al vaak fietsend door het lome zomerlandschap van mijn geboortestreek, realiseer ik me dat ik deze streek beter ken dan ik er ooit één zal kennen. Alle indrukken van deze omgeving heb ik opgezogen in de uitgerekte tijd van mijn jeugd. Van Oirsbeek naar Geleen ken ik ieder steentje in de weg, iedere boom, Mariakapel, de geuren en de verveling. Toen de staatsmijn Emma in Hoensbroek werd opgeblazen, was ik er bij. De kracht van deze explosie resoneert heden ten dage nog na in mij en mijn gevoelens voor Limburg.

Ik ben opgegroeid in Einighausen en ging naar de middelbare school in Sittard. Ook studeerde ik in Sittard aan de Sociale Academie om daarna vervolgens ook een aantal jaren te werken bij een welzijnsinstelling in Sittard.

Mijn werk ontstaat vanuit een persoonlijke betrokkenheid. Het is niet autobiografisch, maar universeel. Door mijn betrokkenheid met thema's als verbintenis, communicatie, verdriet, kwetsbaarheid, ongelijkheid, discriminatie etc. valt het onder de categorie maatschappelijk geëngageerde kunst.

De werken zoals hier getoond, zijn ontstaan vanuit het thema kwetsbaarheid en verdriet, en maken deel uit van de serie 'Machtsmisbruik binnen de kerk'. Je kunt het zien als een verwijzing naar bitterheid van situaties en de pijn van de wonden die een leven lang openstaan.

Zuid-Limburg heb ik, zolang ik er woon, als één geheel ervaren. Voor mij is het één cultureel samenhangend gebied met een rijke, gevarieerde culturele voedingsbodem. Dit was destijds de reden waarom ik na de Jan van Eyck Academie in Limburg ben blijven wonen.

Hemdjes 1994 - 2014

Servies

Vrijthof Maastricht

8000 kilo porselein

Door langdurige materiaalbehandeling niet scherp meer.

Van deze verzameling op zichzelf staande delen kon het publiek stukjes (mini-sculptuurtjes) meenemen.

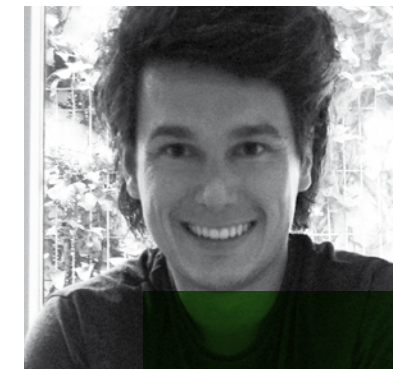
Tijdelijk beeld in de openbare ruimte

tijdsduur: 1 dag

Sinds acht jaar ben ik werkzaam als architect in Limburg en Shanghai. Voortdurend zoek ik de grens op tussen kunst en architectuur, wat sinds kort vorm krijgt met mijn bureau 'ontheroad creatives'. Naast uitdagende ontwerpen voor de transformatie van gebouwen, interieurs en design, ontwerp en realiseer ik tevens grote kunstwerken ofwel 'ruimtelijke interventies'.

Hier toon ik een serie maquettes en objecten uit de selectie projecten die ik tot nu toe realiseerde, zoals de modellen voor mijn eerste, in juli 2014 gebouwde project, 'D'n Um XL', een 9 meter hoge houten replica van de bekende OLS-trofee én mijn project 'carte blanche'. Dit project viel in de prijzen tijdens de 'Euregionale Architectuur Prijs 2014' en het is genomineerd voor de Archiprix, om kans te maken op de titel 'World Best Graduation Project'.

Ik ben geboren, getogen en werkzaam in de gemeente Sittard-Geleen. Met hart voor deze gemeente werk ik aan de totstandkoming van een aantal unieke projecten in deze regio. Momenteel ben ik druk bezig aan een ludieke actie die ik in 2015 in Sittard-Geleen wil lanceren.

Ik word overstelpt met beelden, zolang ik zie. Van hetgeen er is en alles wat ik kan zien in mijn leefomgeving: Tijdschriften, boeken, films, televisie, internet, een onophoudelijke stroom van stilstaande en bewegende beelden. Ik kan ze opzoeken of me er voor afsluiten. De vraag naar meer ligt voor de hand, het aanbod is eindeloos. Ik zie de fotografie als een poging tot verstilling. Foto's kunnen betoverend werken of rustgevend zijn, maar ook vragen oproepen of juist beantwoorden.

'Serie: Buttmoods' De afgelopen jaren zoek ik, naast het maken van geënceneerde portretten die meestal refereren aan de buitenwereld, naar isolatie en abstractie van onderwerpen. Het lichaam, het bouwwerk waarin ons 'ik' huist, is een fascinerend gegeven. Het lichaam als vorm, architectuur, fysiologie, machine: Een onuitputtelijke bron van inspiratie... Vanuit mijn drijfveer, de fotografie, probeer ik middels een zoektocht tussen compositie en belichting grenzen te zoeken, fysiek en mentaal. Grenzen in het vlak, verscherping, raaklijnen, vlakken, vervaging en uitdoving die vervreemding tweebrengen.

Ik ben in Geleen geboren, heb er mijn jeugd doorgebracht en tot mijn 20^e gewoond, aan de Rijksweg. En nog steeds kom ik er, vaak, op zondag, om een kopje koffie te drinken of iets te eten bij mijn moeder.

Ik woon in het centrum van Sittard en heb een atelier bij het Stadslab in Sittard.

Gebruik maken van tegenstellingen werkt altijd verhelderend, zowel voor mijzelf als ook voor de toeschouwer. In deze serie wordt het onschuldige eendenkuiken geconfronteerd met items die actueel zijn in onze huidige maatschappij. Het jonge, naïeve en vreedzame tegenover de prestatiegerichtheid, het materialisme en agressie.....dit alles met een knipoog....

Ik ben geboren en getogen in Beek. Ondanks dat ik momenteel in Amsterdam en Jogjakarta woon en werk, bezoek ik toch geregeld mijn ouders, familie en vrienden in Zuid-Limburg. Tijdens een opdracht voor Provinciehuis Limburg (2012-2014) werkte ik ook in de regio en in 2015 is mijn werk opgenomen in 'Oét d'r stjupe' in Schunck te Heerlen.

Mijn fotoserie 'Verplaatsingen' is deel van het multimedialproject 'ExchangeChange-WisselWechsel' (2012-2014) over handel tussen mensen in Zuid-Limburg en de aangrenzende buitenlandse regio's. Mijn camera werd gericht op de gang van goederen, tassen en wagentjes op markten, in groothandels en winkelcentra en maakte recht-toe-recht-aan momentopnames van situaties aldaar, zoals geïmproviseerde manieren waarop mensen met hun aankopen zeulen. De fotoserie kwam tot stand in opdracht van Provinciehuis Limburg en is opgenomen in de collectie van het Gouvernement aan de Maas te Maastricht.

COLOFON

Stichting
de Salon Sittard-Geleen
p/a Kapittelstraat 6
6130 AE Sittard
www.salonsittard-geleen.nl
Facebook: /salonsittardgeleen
Twitter: @salonsittard

BESTUUR DE SALON SITTARD-GELEEN:

Jos Braam, voorzitter
Tessa Reijnders, secretaris
Leo Hendriks, penningmeester
Rene Haustermans
Francis Mekel

SAMENSTELLING TENTOONSTELLING:

Erik de Jong

SAMENSTELLING SALON-KRANT:

Tessa Reijnders
tessa@tessareijnders.com

VORMGEVING:

unknown designers, maastricht
info@unknown-designers.com

FOTOGRAFIE:

Anne Smeets (Harold K)
Henk Hollemans (Educatie)
Daniel Ferrer (Stefan Cools)

Overige afbeeldingen met dank aan de kunstenaars.

Museum **HET DOMEIN SITTARD**
Kapittelstraat 6
Sittard

OPEN di – zo 11 - 17 uur
GESLOTEN 25 december 2014
01 januari 2015

www.hetdomein.nl

De Salon Sittard-Geleen wordt mede mogelijk gemaakt door:

Alle informatie in deze uitgave is zo nauwkeurig mogelijk vermeld en alle rechthebbenden zijn geprobeerd te achterhalen. De uitgever is niet aansprakelijk voor foutieve informatie.

